

Тақриз

ба автореферати Каримова Мастона Дилбаровна «Ташаккул ва инкишофи лексикаи лаҳҷа дар шароити дузабонӣ» (дар асоси маводи лексикаи лаҳҷаи тоҷикони ноҳияи Лаҳш) ки аз рӯи ихтисоси 10.02.22-Забонҳои кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африқо ва сокинони буими Австралия (забони тоҷикӣ) барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои филология пешниҳод шудааст.

Лаҳҷашиносӣ яке аз самтҳои пешрафтаи забоншиносии тоҷик маҳсуб меёбад. Аксари лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ мавриди омӯзиши монографӣ қарор дода шуда аз назари авошиносӣ ва сафу нахӯ таҳқиқу тафтиш шудаанд. Дар баробари ин бисёре аз масоили лаҳҷашиносӣ то ҳол пурра омӯхта нашудааст. Муҳити густариши лаҳҷаҳои ҷудогона, муносибати он бо дигар забонҳои ҳамчавор, вижагиҳои лексика ва фразиологияи лаҳҷаҳои ҷудогона, самтҳои тағйирёбии доҳилии лаҳҷаҳо таҳти таъсири омилҳои забонӣ ва гайризабонӣ— масъалаҳо мебошанд, ки дар лаҳҷашиносии тоҷик ниёз ба баррасии амиқи илмӣ доранд.

Рисолаи мазкур ба омӯзиши лаҳҷаи тоҷикони Лаҳш баҳшида шудааст, ки дар муҳити ҳос- дар ҳамсоягӣ ва равобит бо забони қирғизӣ густариш ёфтааст. Қобили ёдоварист, ки муҳити дузабонӣ, пеш аз ҳама ба таркиби лугавӣ таъсир мерасонад ва маҳз масъалан лексикаи лаҳҷаи тоҷикони ноҳияи Лаҳш мавзӯи тадқиқоти рисолаи Каримова М.Д. қарор дода шудааст. Баъд ин ваҷҳ мавзуи рисолаи номбурда мубрам ва қобили тадқиқи алоҳида мебошад.

Рисолаи мазкур аз муқаддима се боб, хулоса ва фехрасти адабиёт иборат мебошад.

Вазифаҳои гузошташуда дар рисола ба андозаи муайян ҳаллу фасл гардидаанд. Муаллиф дар такя ба осори забоншиносӣ масоили назариявии билингвизмро шарҳу тафсир дода, ба баъзе паҳлӯҳои таърихи муносибатҳои тоҷикону қирғизон дар минтиқа равшаний андохтааст. Илова бар ин оид ба муносибатҳои забонии тоҷикону қирғизон дар ноҳияи Лаҳш маълумот дода шудааст.

Дар рисола лексикаи лаҳҷаи Лаҳш аз рӯи доираи корбурд (калимаҳои умумиҳалқӣ, диалектизмҳои лексикӣ) аз рӯи мансубият ва пайдоиши забонии воҳидҳои лугавӣ (тоҷикӣ, арабӣ, туркӣ-қиғизӣ, русӣ аврупойӣ), аз рӯи гурӯҳҳои семантиկӣ (истилоҳоти хешу таборӣ, воҳидҳои лугавӣ марбут урфу одат, ороишоти занона, сару либос,

гиёхдо ва кишоварзӣ, ҷароғоҳи тобистона, асбоби рӯзгор, номи ҳайвонот, анвои ҳӯрокворӣ ва ғ.) мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст. Бояд гуфт, ки лаҳҷаи тоҷикони Лахш бори нахуст мукаммал таҳқиқ шудааст ва навгонии кори диссертационӣ низ дар ҳамин аст.

Дар фасли аввали боби якум муаллиф қӯшиш кардааст, ки масъалаҳои назариявии дузабониро дар шароити лаҳҷа баррасӣ намуда, ҷанбаҳои лингвистӣ ва иҷтимоии онр дар заминаи лаҳҷа муайян намояд.

«Ташаккули сокиншавии қабилаҳои қирғиз ва муносибати онҳо бо тоҷикон дар н. Лахш» фасли дуюми боби аввали рисола, чунин унвон шудааст, ки ба баррасии пайдоиш ва таърихи этноними қирғиз, сокин шудани қирғизҳо дар минтиқаи Қаротегин, таърихи муҳтасари ноҳияи Лахш бахшида шудааст.

Дар раванди муносибатҳои забонӣ лексикаи лаҳҷаҳои тоҷикони ноҳияи Лахш бо воҳидҳои лугавии қирғизӣ бой гардидаст. Дар рисола омилҳо, ки ба таҳқими муносибатҳои забонӣ мусоидат намудаанд, муайян шуда, дар асоси маводи тозаи деалектиологӣ таҳлил гардидааст.

Бахшҳои дигари лугати лаҳҷа низ аз назари муносибатҳои забони тоҷикию қирғизӣ вобаста ба дараҷаи корбурд ва гурӯҳҳои маъниую лугавӣ тадқиқу баррасӣ шудаанд.

Дар баробари ин ҷанд мулҳизаҳоро оид ба рисола метавон баён кард:

1. Ба назари мо, хуб мешуд, агар фасли якуми боби аввал ба масъалаҳои таъриҳӣ бахшида мешуд ва дар фасли дуюми ин боб масъалаи билингвизм дар мисоли забонҳои тоҷикӣ ва қирғизӣ дар минтиқаи Лахш баррасӣ мешуд.
2. Деалектизмҳо дар рисола бо ду гурӯҳ чудо шудаанд: 1) пурра ва 2) нопурра. Маъмулан ин гуна деалектизмҳоро инчунин ба деалектизмҳои лексикӣ ва семантиկӣ низ чудо мекунанд.
3. Маводи лаҳҷагӣ нишон медиҳад, ки онро бояд аз ду ҷиҳат метаон баррасӣ намуд 1) лаҳҷаи тоҷикон, 2) лаҳҷаи тоҷикии қирғизони минтиқа. Laҳҷаи тоҷикии қирғизони ноҳияи—лаҳҷаи этникии забони тоҷикиест, ки дар заминаи забони қирғизӣ ташаккул ёфтааст. Laҳҷаи тоҷикони ноҳияи—лаҳҷаи минтиқавист, ки ба таъсири лаҳҷаи этникии тоҷикӣ дучор гардидааст.

Рисолаи Каримоа М.Д. «Ташаккул ва инкишофи лексикаи лаҳҷа дар шароити дузабонӣ» (дар асоси маводи лексикаи тоҷикони ноҳияи Лахш) аз ҷиҳати дарбаргирии маводи тозаи лаҳҷагӣ, тарзи

тахлили он ва вижагиҳои муҳити инкишофи лаҳҷа, шароити иҷтимоӣ
ва таърихии минтиқа дори мушоидаҳо ва арзёбигӯй тоза буда
муаллиф барои дарёти дараҷаи илмии номзади илмҳои филология
аз рӯи ихтисоси 10.02.22 –забони тоҷикӣ сазовор мебошад.

Назрӣ Офаридаев доктори илмҳои
филология, профессори кафедраи
забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии
Хоруғ ба номи М. Назаршоев

Имзои Н.Офаридаевро тасдиқ мекунам:

Сардори шӯъбаи кадрҳои ДДҲ ба номи М. Назаршоев

К.Шабдолов

Суроғ: 736000. Ш.Хоруғ, к. Шоҳтемур, 28

Тел: 8352222779, E-mail: ksu.khorog@mail.ru

22.11.2018